2 JUJIMB-MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

கம் புத்தகம், சஞ்சீகை உய.] தவாசக எரு. அற்பசி. மீ. உரு தேத் வியாழக்கிழமை Thursday, October 25, 1849. [Vot. 1X. No. 20.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy-two shillings a year-PAYABLE IN AD-VANCE.

For each copy—has shift of a year-PA A Abbe 18 AB-VANCE. To Subspribers who receive the Poper by mail, each copy, inclusive of postage—four skillings a geur. The difficulty of remitting small sums from distant phaces may he obviated by five subscribers' uniting their subscrip-tions and remitting them together in a single ponul note. The annes of Subscribers will be published; and all re-rests of money will be regularly acknowledged io on the last page of the Paper. Subscribers outhe Confinent may receive the paper at four shifting a geury their papers having to be sent by mail, and a pastage of one penng, being prepaid on each. This is exclu-sive of Confinental postage. Agents are requested to receive no subscriptions except in conforminy with the barce terms. Advertisements will be inserted as heretofore at the rate for me point and a half lines to an inch. All Notices of Death and Marrages will be chargeable at Compendents.

as Advertisements. Communications should be post paid to receive attention

JAFFNA-THE MISSIONABLES. POINT PEDRO-Rev. E. J. Robisson CATTAVELY-Mr. J. WHITE TRINCOMALIE-Rev. J. WALTON COLOMBO-MESSES P. B. FERNANDO and SON. KANDY-MR. L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDIDIAH ADAMS. BATTICALOE-Rev. J. GILLINGS. MADURA-Rev. C. F. MUZZY DINDIGUL-Rev. J. RENDALL. MADRAS-P. R. HUNT, Esq. ISLE OF FRANCE-Mr. GEORGE COR.

நாற்சமைய கோளரி.

அம். காண்டம்.—முதற் பிரிவு.

மச்சவதாரம், அற். யோனத்தீர்க்கதரிசியினுடை ய சரித்திரம் அந்த மச்சவதாரத்துக்குக் காரணமா னதாய்க் காணுது. நினிவேப் பட்டினத்துக்கு வி ரோதமாகப் பிரசங்கங் கூறப் பராபான் கற்பவன கொடுத்தார். அதை அவர்களுக்குக் சுறுமல் அ தைத் தமக்குள் அடக்கிக்கொண்டு யோஜைத்தீர்க்க தரிசியோ பராபானுடைய சமுகத்துக்கு விலகக் க ப்பலேறிப் போஞர், இது யோஞத் தீர்க்கதரிசி கீ ழ்ப்படியாமையினுலே இராட்சத் சுபாபமாகித் தம க்க ஒப்புலிக்கப்பட்டிருந்த வேதத்தைத் திருடிக் க்கு விப்புள்ளம்பட்டிளாத வேத்தலத்த தருடிக கொண்டு போய்ச் சமுத்திரத்திலொழித்ததாயிற்ற அவர் மிண்டுத்தனம்பண்ணின தீர்க்கதரிசியைக் கப்பலிலிருந்து சமுத்திரத்தில் எறிந்துவிடப்பட்டபோ த அவரை முழங்கப் பராபான் ஆயத்தம்பண்ணியி ருந்த பெரிய ஒரு மீவனக் கட்டவாயிட்டார். போ கு அதீன் வயிற்றிலிருந்தார். இது மாத்திரந்தானே மச்சவதாரமேன்பதற்குக் கொஞ்சம் ரிழலுடைய தாயிருக்குது. பாபான் கற்பித்தபடி மீன் அவரை க் கரையிலே கக்கிப்போட்டது. பராபான் இரண் டாம் விசை யோனுவுக்குக் கற்பித்த முந்தின கற் பலனயை கிறைவேற்றும்படிக்கு கனிவே பட்டின த்தாருக்குப் பிரசங்கம்பண்ணச் சொன்னூர். Gun ஞக்கீழ்ப்படி ந்தப்படி யேசெய்ததி ஞல்க்கீழ்ப்படி யா த இளட்சதன் அழிக்கவும் அவன் திருடிக்கொண் டு போயிருந்த வேதம் மறுபடி கொண்டுவாவும்பட் முதல்லவோ? யோனு, சம் உம். ஈம். இந்த முன் று அதிகாரங்களை வாசித்தப்பாருங்கள். அப்போ திந்த வியாக்கியானஞ் சரியென்முல், இது ஒன்றுமா த்தீரம் அவதாரமென்சிறதற்கு ஒரு ரிழலுடையதும் இத தேய்வமல்ல தெய்வேற்றினத்தில் மனிதன் ம ச்சவதாரம்பண்ணினதாயிருக்கின்றது அந்தயோ ைத் தீர்க்கதரிசியைப் பார்க்கிலும் இந்த விஷரேணு வோ மகா கொடிய பாதகனென்று வெளியாகின்ற த. அப்படிப்பட்ட தமிழர்களுக்கு இர்தக் காரியங் கணச் சதர்வேதசித்தார்த அந்தகரே, இதை உற்ற விசாரிக்கிற விசேஷீத்த அறிவுவேண்டாதாவென் பீர்களாகில் சிவன் விஷ்டுணு என்கிற இரண்டு ம னித இராசாக்கவைப் பணிக்தால் அது ஒன்றன ஏ கமாகிய யேசுக்கிஸ்துவைத் தொழகிறதாய்ப் பலன் தநமோவென்றிருக்க நாங்கள் வேதத்துக்கு ஐயோ க்கியபேன்றும்,

ரைண்டாவது கூர்ம அவதாரம்.

அந்தக் சுர்ம அவதாரமாவது என்னவென்றுல், அமைபிரவியாகிறது. பாரதம் எட்டாஞ்சல்லாபத் திலேயும், பாகவதத்து அஷடமஸ்கர்நத்திலே கசு

யோக்யென்னப்பட்ட இருஷி சொன்னபடி தேவர் களெல்லாரும் பலீச்சக்காவர்த்தி முதலான இராட் சதராலே அவன் கையில் அகப்பட்டு வெகுவாய் அவஸ்தையடைந்துபோய் உபத்திரம் பொறுக்கக் திராணியீல்லாமல் அந்தப் பலியினிடத்தலே கீழ்ப் படிந்த அடைக்கலமாய்ப்போய்ச்சேர்ந்த சிலகால ம் அவர்களோடேகுட இருந்தார்கள். பின்னும் அ வர்கள் தங்கவன இனிமேல் இராட்சதர் செயங்கொ ள்ளாதபடிக்கு விஷணேலில் துலாசுமனின் பேரிலே மர்தீர்மீரி பருவதத்தைச் சுற்றிலும் வேட் டிப்பேர்த்து அடியோடேபிடுங்கியேடுத்துச் சமுத்தி ரத்திற்குக் கொண்டுபோகையில் அதைச் சுமக்க மாட்டாமற் சிலதேவர்கள் வேசாறி அலுத்துப்போ ஞர்களாம். சிலர் கொந்தபோஞர்களாம். சிலர் சாய்ந்த விழந்தார்களாம். இப்படித் தத்தளித்து அவஸதைப்படுகிற சமையத்திலே விஷ்டுணு கெ நடவாகனத்தின்பேரிலே ஏறிவந்து அவர்களுக்குச் சகாயம்பண்ணி அந்த மந்தரகிரிபருபதத்தைத் தா சகாமம்பலைன் அந்த மாத்தகாம்பதுத்து தா ம் எடுத்தப் பார்கடலிலேயும் தயிர்க்கடலிலேயும் ரிறுத்திவைத்தாகும். ஆதலால் தேவர்களும் அசு ரர்களும் மந்தரமலையை மத்தாக்கி ஆத்சேடவன அல்லது வாசுகிச்சர்ப்பத்தைக் கயிருக்கிப் பாற்த டவலக் கடையத் தவக்கினர்கள். ஆனல் வாசுகி ப்பாம்பு மிகவும்வருத்தப்பட்டு எஞ்சைக் கக்கினதா ல் அவர்கள்திகைத்துக்கைவிட்டு நசுங்கியோடப்பர் வதம்மிதந்து சமுத்திரத்தில் அமிழ்ந்தித் தாழ்ந்துபோ யிற்ற பின்பு தேவர்கள் விசாரப்பட்டு விஷ்டுணு வை மன்*ருட*வே விஷ்டுணு ஆமையவதாரமெடுத் தச் சலத்திலே ழழகிப்போய்ப் பர்வதத்தை எடுத் த முதசிலே தாங்கீச் சிவனுடைய நேத்தில் எதே த்திவைத்தானும். இதைத்தான் கூர்ம அவதாரத் துக்குக் காரணமாகச் சொல்லுகிறுர்கள்.

மேலும் அப்படிப் பாற்கடலைக் கடைகிறபோது மேதும் அப்படிப் பிறக்டண்க கலைடகு முன்கு வாசுசி கக்கின ஆலகால விஷத்தைச் சிவனெடு த்து மூடிங்கினத்துலே அவனுக்கு நீல்கண்டனெ ன்கிற பேர் உண்டாயினதாம், மீளவும் முன் போலே தேவர்களும் அசாரும் மறுபடி கடிப் பா ற்கலைக் கடையவே அமிர்தம் பிறர்ததேன்றும் அ சிலே ழதேலியும் இலட்சிமி முதலான ஸ்சிரீகள் பி றந்தார்களென்றும், அந்த இலட்சிமியை விஷடு ணுவிவாகம்பண்ணிக்கொண்டாகும். இவை மு தலிய அபத்த கதைகள் அனேகமுத் சொல்லப்ப ட்டிருக்கின்றது. பின்னும்அமிர்தத்தின்ரிமித்தர் தே வர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும்வழக்குண்டானதைவி ஷாகளுக்கும் அசைகளுக்கும்மற்று கொடர்க்கு அகப்படா தபடிக்கு எவர்களையும் மயக்கத்தக்க சௌர்தரிய முள்ள மோகினி வேஷமெடுத்து காமச் சாடையி லும்மாழிகளினும் அவர்களிடத்திலையும் லும்மோழிகளினும் அவர்களிடத்திலேழுப்பின மோகவாசையால் அமிர்த ரிவனப்பை பறக்கடித் தத் தன்ணயாலிக்கனம்பண்ணப்போட்டியால்ஷ ருவர் ஒருவரை எதிர்த்துக் கொல்லும்படி. செய்து தேவர்களுக்கமீர்தத்தைப் பகிர்ந்துகொடுத்தானும். இந்த செய்தியை நாரத முனியாற் சொல்லக் கேட் டுச் சிவன் பார்பதியோடே கூடவந்த மறுபடி விஷ டுணு அந்த மோகினி வேஷம் எடுத்தானும். அந்த விஷடுணு வேசி ஸதிரியாய்ப் பிறந்து வெட்கங்கே ட்ட வேசிகள் முதலாய்ச் செய்யவொண்ணுத மோ க விகாரங்கவைக் காண்பித்தார். அந்தச் சலைய த்திலே சிவன் தன்னுடைய வெட்கத்தை விட்டுப் போட்டு அவன் பெண்சாதி பார்வதி பார்த்திருக்கச் சே அர்த விஷடுணு மோசினி வேஷமெடுத்துமுன் தேடச் சிவன் பின்னேடி அர்த விஷரணுவைக் கண்டவுடனே தன் மோக வெறியை அடக்கமாட் டாமல் விஷடுணுவைத் தாத்திப் பிடித்த ஒரு சே டி. மறைவிலே அவனேடே புணர்ந்ததிருல் அரிக ர புத்திரனேன்றும் ஐபனர் பிறந்தானும். இப்படி க்கொத்த தன் நடத்தை மனுஷருக்கு முதலாய் அ டாத அக்கிரமமாயிருக்கக்கொள்ள தேவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சேஷடை த்குமேன்று வெட்கமில் லாமற் சொல்லக்கூடுமோ? சதர்வேத்சித்தாந்த அ ந்தகரே, இப்படிச் செய்பவர்களைத் தேவர்களென் றென்னலாமோ? அவர்களை யோக்கியபென்று சொல்லலாமோ? அயோக்கியரென்று சொல்லலா மேதவிர வேறல்லவென்றிருக்க, இந்தச் சரித்திர மானது எல்லா அக்கிரமத்திலும் அதிக அக்கிரமமு ஞ் சகல அபத்தத்திலும் அபத்தமுமாயிருக்கிறதொ ழிப வேறல்லவென்று தீருகிறதமன்றி இந்தப் பொ ய்க் கதையை வீணுப் மெய்யென்று ரிவனத்துக் கொண்டு சிவபத்திக்காரனும் விஷ்டுணு பத்திக்கா

ானும் ஆர் மெய்த் தேய்வமென்று ஒருவரோடோரு வர் அதிசயப்பட்டு வாக்குவர்தம்பண்ணும்போத சி வபத்திக்காரர் உங்களுடைய விஷ்டுணு எங்கள் தெய்வத்தக்கு ஒரு வேசீயேயல்லாமல் யோக்கிய னல்லவென்றம் அவன் மற்றப்படி ஈடோ சோ டோ என்று சொல்லி வருகிருர்கள். அப்படியே விஷடுணுபத்திக்காரர் எங்கள் விஷடுணு எத்தகண பெரிய வேசியாயிருந்தாலும் சிவன் அவனுடைய மோக்னி வேஷத்திலே சிக்கிக்கொள்ளவில் வலியா வென்று உணர்வில்லாமற் சொல்லியிருக்கிறதும ன்றி. விருத்தம்.

அதிதியின்மக்கணார்களுக்கொப்பாயழிவுகுதற் கமுதரள வரிசீவன்பிரமனிமையவர்கூட்ட மருந்த வமிழைத்தீடு முனிவர் —திதியினின்மைந்தாசு பரங் சுடி சீறந்த மந்தரசிரிமத்தாய்த் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தநாளந்தத் திகிரியைக்கூர்மமாய்த்தீருமால் கடைநீதராராதத் தனாலைக்காமமராகத்துமால — முதகுமேற் சுமர்தகாம்பு சர்திரனு முடியிசைப்பு லியிணத்தாங்கு மருதமிழ்சேடன் கயினுமாயிருந்தா ல் மொழியுன்பபோழதலைகம்—இதிபெறச் சுமர்து காத்ததியார் வாயேழலிலையியம்பு தற்கேன் மூலீச்சுர ன்றிரமாலிரவரைப்பணிர்தாலேகளைத் தொடிவ தாயிடுமோ.

என்பதில், காசிபரிஷியின் பெண்சாதி அதிதியி னுடைய மக்களாகிய தேவர்கள் மனுஷருக்கொப் பாய்ச் செத்தழிந்துபோகாமல் சிரஞ்சீவிகளாய்ப் பிழைத்திரப்பதற்கும் பலமாயுத்தம்பண்ணித் தங் கள் பங்காளிகவன வெல்லுகிறதற்தும் எத்தனமா யிருந்த அமிழ்தத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவே ண்டிக் கிரிஷர்த்திகளும் மாணத்துக்குரியவர்களா மேழக்களைத்தகளும் மாணத்துகளும் விண் மிருந்த அ.— மிப்பத்தமுக்கோடி தேவர்களும் அரி ய தவந்சே்Σுப்பட்ட மனிவர்களும் காசிபரிஷீ யின் பின்னுரு பெண்சாதியாகிய திதியினிடத்திலே பிறந்த அசுமரும் கோடுத்து திரப்பாற் கடவலக் டைந்த நாளில் மந்தாகிரி பருவதம் மத்தம், சந்திர ன் அந்தமத்தக் காம்பும் பூலியைத் தன் தலையின் மேற் சுமக்கிற ஆதிசேடன் அந்த மத்தக்காம்பிலே கமிறமாய் அந்த மந்தாகிரி பருவதம் திருப்பாற் கட லிலே அமிழ்ந்துபோகாமல் விஷ்டுணு ஆமை அவ ைகை அம்முறைகளை வைக்குணு ஆண்பதுவ தாம்பண்ணி அதைத் தம்முடைய முத்சிலே சிம க்சிறவராயிருந்தால் ஆதிசேடன் சிமக்சிறதாயும் வி ஷடுணு சாத்து இரட்சிக்சிறதாயும் நீங்கள் பயிற்று லிக்கப்பட்ட உங்கள் உபதேசம் பிழைக்க அப்பொ ழது உலகத்தை உறுதியாய்ச் சிமந்து காத்ததுயார்? சிவன் விஷரேணு சமயத்தோரே, இதற்குப் பிரத்தியு த்தாவு சொல்ல எங்களுக்கு வாய் எழவில் கையெ ன்பீர்களாஞல் இப்படி உறுதியற்ற பேச்சுக்கவள ாம்புகிறதுமன்றி,

கவனிப்பு — இதிலே யாதொரு ரிசமான சரித்தி மமிருக்குதோ. பிற. அம். அந்தச் சங்கதியில் பி ஸ்னும் அவர்கள் அமிர்தங் கடையக்கொள்ள அர் த அமீர்தத்திலே அதிசேடன் ஆலகாவ விஷத்தை க் கக்கினுன். அதைக் காலகண்ட சிவனும் விஷ டுணு சமயப்படி விஷ்டுணுவுஞ் சாப்பிட்டார்கள் 6 ஆர் சம்பிஷ், கால்கள் அப்போகு சிவனுக்கு மயக்கமெடுத்தது. தேவர்க எல்லாம் அவர் சாவார் என்று பயக்திருந்தார்கள். உமையவன் அமிர்தங் கொடுத்தாள் அவர் கவனதே ளிர்தெழர்திருந்தாரேன்றஞ் சொல்லுகுது. இத் ச ையிகத்துகத்திலே பொசித்துக்கொண்டு சுதந்தரம லை லிரட்சத்திலே பொசித்துக்கொண்டு சுதந்தரம டையவர்களாயுத் சிரஞ்சீவிகளாயுமிருந்த ஆதீ மா னிடர் பாக்கியமான சீரிற் சற்பம் தன்னுலோச வனமைக் கக்கி அவர்களைச் சீவலிரட்சத்துக்குப் ப றம்பாக்க ஏத்தனமாயிருந்த சரித்திரம் கொஞ்சங் கட்டுலிசேஷங்களோடிருக்குது. க. மோசே, ஈ. ம் அதி. முழதம் வரீசித்தப் பார்க்கிறதுமன்றி அந்தஅ தி மனிதர் பொசிக்கிற நாளிலே மாணம் வருமென் று பராபான் ஏற்கனவே சொல்லிக்கொடுத்தி கங்க கற்பணயை உறுதியாய்ப் பிடித்திராமல் ஆதிசேட னுடைய பேச்சை ஈம்பி தாங்களும் பராபரவனப் போலத் தேவர்களாயிருக்கலாமென்று ரிவனத்த நன்மைதீமையறியத்தக்கதாயிருந்த விருட்சத்தின்க னியிலே பொசித்துத் தங்களுக்குத் தங்கள் சந்தசி க்கும் மாணத்தை வரவித்துக்கொண்ட விழதலின் சரித்திரச் சிதைவும், பிறகு அவர்களும் அவர்கள் பிள்வளகளுஞ் சாவாமையைக் கருத்தாய்த்தேடின லிருத்தாந்தழமாகவேண்டும் . ஒத்துப்பாரங்கள், க. மோ. உ. அதி. கூ. யுஏ. ா. அதி. க. உச. திமானிடன். கூதாலம். ஆண்டு உயிரோடிருந்த ச ற்பத்தின் விஷம் பெலன்செய்து சரீரத்தின் கட்

டுகளெல்லாம் தளர்க்து சாகிறபோது அவருடைய ஆனந்தம் பிள்வளகளாகிய தேவர்கள் அவரைச் சு றைக்காத்திருப்பார்களே. தரங்கன் பாடித் திருச்ச பைச்சார்த்திரம் சேர்வை மோழி, சாஃம். எடு பா வலிழுததல் என்சிற சங்கதி சிர்ததேசத்தாருடைய முக்கோடி எகாதேசி விரதமும் இதை நீஎனப்பூட்டு கிறதல்லவோ ? அப்படிப்பட்ட தமீழர்களுக்குச் சற்சலைகள் சறாவேசரீத்தார்த அந்தகரே? இந்தக்காரியங்க வா உற்றவிசாரிக்கிற விசேஷீத்த அறிவு வேண் டாவென்பீர்களாகுற் சீவன் விவு?கணுவென்சிற இசண்டு மனித இராசாக்கவை இப்பொழது பணிக் தால் அது ஒன்றுன ஏகமாகிய இயேசுக்கிறிஸ் குவை த் தொழகிறதாய்ப் பலன்தருமோவென்றிருக்க, நாங் கள் வேதத்திற்கு ஐயோக்கியரென்றும், மேற்படி. இன்னும் வரும்.

D. RATAFAN.

மோட்சானந்த வழியாகிய பரமகுருபான் ஆசென்ப தைப்பற்றி அருளாளனும் மருளாளனும் பேசிக் கோல்எட் சம்பாஷவனயிற்சோல்லிய

காதல்.

காடு, விக்கிரசுபத்திவெறிமயக்கம் வீண்சடங்கு-கிக்கிரகமாகயருள் கீதாகுருபானே.

சுசு. பொய்மார்க்கமானதெல்லாம்போயொடுங் கிப்பூதலத்தோர்–மெய்மார்க்கமேவ விடைதாகுருபர

கன. கரிசித்திருதயத்தீற் கண்ணுமக்காண்கப்--ப ரிசுத்தருபியைத்தாபான்மைக்குருபானே.

சுஅ. ஆவியிலுமுன்மையிலுமற்சணசெய்தன் பதத்தைத்–தாவிவணங்கத்தமைசேய் குருபானே. சுகூ. இததயத்தையாளுமிராசாவேயெங்கட்–கு

றபயத்தீன்முன்னின்றுதவுங் குருபானே. எய். ஆங்காலம்பேய்வலைக்குள்ளாகாமனின்ன

டியார்-சாங்காலமோட்சுர் தருவாய்,தருபானே. எக, உன்வனயன்றிமாயவுலகிலுள்ளவுஸ்துக்க ளிற்-பின்ணயொன்றைகாடாப் பெரிச் நாக கருபர

Gent. எடி. வருவாரோருவரேன்று மரதவத்தோர்சோல்

லி வைத்த–திருவாக்கியமுடித்ததேவேகுருபானே. எரு. சேப்படிதரப்தீரிக்கதரிசிகள் முன்றீட்டிவை

த்த–மெய்ப்பொருளே வேதலிளக்கே குருப்பனே. எச. காட்சிமிகுதேவனேன்றிக் காசினியில் முத ணர்ந்தோர்–சாட்சிசோல்லவந்ததயவேகுருப்பனே. எடு. தீர்க்கதெரிசனத்தைத் திடப்படுத்த அக்கி யான–மார்க்கர்கட்கள்ளஞ் சிவரை வைத்த குருப ரனோ

எசு. அக்கியானற்கள்ளிருந்த அறிஞர்களுகின்வ குகைக்–கொப்பானசாட்சியுமைத்தார் குருபானே. எஎ. நட்சேத்திரமொன்றை நவநாணயமாய்ரின்

ிறப்பில்–விச்சேஸ்திரமாகவிட்டவேதாகுருபரனே. எஅ. தோத்திரீக்க ரின் பதத்தைத் தாரதேசக் கி ழக்கிற்≠சாஸதீரிகள் தன்வன லிட்ட தாதா குருபா GET.

எசு. ஆணிப்பொன்தாபமருமீரு அக்கியானர்–கா ணிக்கைவைக்கவந்த கருவணக்குருபானே

அமு. தேவன் மனுவாய்ப் பிறந்த சேத்துயிர்த்தா லன்றிரார்–பாவம்ரில் லாதென்றுதொண்டர் பகர்ந் தத்தப்பனே.

ை. மச்சகர்திபத்திரஸ்செய் மார்க்கமேல்லார் தீர்க்கமில்லாக்-கொர்கைமதமேன்றறியக் கணங் தா கருடுமனே.

அடி. வேதவியாகன் தொடுத்துவிட்ட கட்டுக்கா தைவேலையட்டபாதகமென்றாறியப்பண்ணுங் குரு

அரு. அகத்தியருங் கொங்கணருமனேகனேகளூர னிகளூந்-தொகுத்தகின்மேற்பாடல்களைத் ஆலக்கு க் தருபானோ

அசு. அலக்குறுன் தன்வன அன்பொடனுசரிப் போராக்குந்-துலுக்கரிடம் முகம்மதன்வனக்சொன் ஞன் கருபானே.

அடு. பிறக்ததமேய் போதகமெய் புதுமைசெய் தாரென்பதுமேய்–இறந்ததில்லைத்தேவனவரென்று ர்ததுப்பனே.

அசு. இறந்தவால்லவென்போற்கீடேற்றமில்வல பென்ற–சிறந்த உபதேசமதைத் தெரிவி குரபானே

அஎ. நடுப்புரிய ஈசாநபதான்வருவரென்று–எடுத் திசிலாமார்க்கரிமம்புங் தருபரனே. அ. எல்லா நபிமாரிலீசா பெரியோரேன்றுஞ்-

சோல்லிமுகம்துவைத் தொழுதார் தரபானே. அசு. டித்திகேட்டூம் போய் மதத்திற் போனவர்க

. ஸ்போனுத்–சத்தியத்தின் சாட்சிசொன்னர் தய வேதருபானே.

சும், மகம்அவைநம்பிவகைமோசம்போற வஞ் சர்-அகமதிலுரின்னருள்வை அப்பா குருபானே. க.க. ஞானஸ்ரானமுற்றுருன்மைபெற்றுரின்பே

ரால் -ஈனமீன்னத்செய்வோர்க்கிரங்குங்குநபானே. கூடி. சுருபமதையுன் டாக்கித்தொழது தம்பிட்டோ ர்கள தை-யரவருக்கச்செய்யுமரள ன்பேதருபானே.

கூடி. படைத்தவனேரின்னைவிட்டுப் படைப்பு கூடை படைத்தவனேரின்னைவிட்டுப் படைப்பு கூளத் தோத்திரிப்போர்-மடைத்தனம் நீங்கக் கிர

பைவை கீதரப் என. கச. செத்தமனுவோரை நம்பிச் செபதபத் செ ய்வோர்களவ–பத்தியற்றுமுத்திபெறப்பண்ணீ கருப gGen.

சுடு, திரித்தவ ஏகாதிபா தேவனேகின்பேர்க் கி ரீஸிதவர்கள் வாழக்கேதிதா தருபானே.

கூசு. பேர்க் சிறிஸதோராயிருந்து பேய்க்கடிமை

போகாமல்–நேர்க் கிறிஸ்தோராகவருள் நீதா குநபர

கவ. நீதா நீதா சிருபை நிறைந்தவனே நித்தமு ரின்–பாதாரவிக்தம் பணிக்தேன் குருபரனே.

கூஅ. தாதாவே தாதா சருவான்மையும் தாதா– நாதாவேதாயேசு நாதா குருபானே.

குகு, பலபாஷைக்காரந்கின் பரிசுத்த ஆகமத்

தை–ாலமாயச்சிற்பதிக்க நயஞ்செய் குருபானே. m. அச்சிற்பதித்தசுத்த ஆகமத்தைத் தேசாமர்-மேச்சுக்கைக்கொள்ள விடைதா குருபரனே.

ma. ஆகமத்திலுள்ள அடக்கமெல்லாங்கற்றே ரீன்–பாகமுற்றுன் பேறபெறப்பண்ணீ குருபரனே.

me. சாதீயெல்லாமொன்றுஞ் சறுவமதம் பொய் யேனரின் –வேத்மதில் மெய்யாய்விதித்த குருபானே.

ாரு. ஆகக்கடைசி மகிவாயரொன்றம் மர்தை யொன்றுய்ப்-போகுமென்றவாய்ழை புரிந்த குருபா

*ளசு. வாக்கியத்திற்சோன்ன ஒரே ம*ர்தையுமோ ர் மேய்ப்பனுமாம்–பாக்சியகாலத்தைவாப்பண்ணு ங்கரபானே.

ாரு, பாக்கியமாங்காலமதைப்பாவாரா கண்ணு ரச்–சீக்கரத்திற்காணவருள் செய்யுங் குருபரனே. mசு. மெய்வேத சாஸதிரத்தை விரித்துரைக்கும்

போதகரை–ஐயாவேமென்மேலனுப்புங் கருபானே.

ாஎ அனுப்பிவைக்கப்பட்டவர்செய்யன்பா நன் மாதிரீயை–மனுச்செனர்பின்பற்றவழிவைக் குகுபா

உதயதாரகை.

தஅரசக இரு ஐப்பசி மாதம், உடு. தேதி.

அதிசயசோஸதம்.

அமேரிக்காலில் ஒரு குருவானவர் இருந்தார். வரடைய மகன் பத்தொன்பதுவயதளவில் சாத்தி ரப்பள்ளிக்கூடத்தீலிருந்து படித்தவருகையில், சடு தியாய் அவனுடைய அறிவென்னும் அர்தக்காண ங்கள் அவலைபட்டகன்றபோயிற்று. சீமையில் மிகவும் வைத்தியத்தில் பேர்போர்தவரான D.IT டாக்குத்தரிடத்தில் அவண அனுப்பிவைத்தார்க அப்பொழது டாக்குத்தர் தன் ூல் இயன்றள ár. வைத்தியத் செய்தபார்த்துங் கூடாமையாற் சோன்னதேன்னவேனில், இந்தவயதில் இவனுக் தச் சுகம்வருகிறதரிது. ஆனுலும் முப்பத்தாறு அல் லது முப்பத்தேழ வயதிலே அவனுக்கொருவேளை சுகம்வருமேன்று தீர்க்கதரிசனம்போலே சொன் ஞர். அவர் சொன்னவிதமாய் அந்தவயதில் அவ னுடைய புத்தி அறிவுமுதலிய அந்தகக்ரணங்களே ல்லாம் அவனுக்கு மன்னிருந்ததுபோலே வந்தலி LL EST.

சீனம்.

தே கொழும்பில் புரட்டாதீ மாசம், உசர், தேதி பி சகாத்செய்த ''அப்சேவர்'' என்னும் புதினபத்திரி கையில் இருந்து எடுபட்டது. (அதாவது)

இன்றைக்குப்பத்துமணிபோலே சினதேசத்திலி ருந்து அனுப்பப்பட்ட ஒரு அவசாத் தபால் காலியி லிருந்து பின்னுல்வரும் விதன சங்கதியைக் கொண் டு வந்தது. அம்மைவிளையாட்டு யாவகர்தேசத்தில் ஊர்ப்பிறக்தவர்களுக்குள் மெத்த மும்முமாய் கட க்கிறதுமன்றி புத்தசமயம்பாம்பிய சீனதேசத்திலும் அதைச் சேர்ந்த வங்கொங்குப்பட்டி னத்திலுங் கோ தாரிலியாதி நவைர்து பதிவனர்தாரவையிற்குள்ளே இருபதினுயிரம் போனவுக்கு மரித்துப்போஞர்கள்.

சீனதேசத்தக்குத் தேசாதிபதியாயிருந்த செனு கோர் அமிரல் (Senhor de Amaral) என்னு ம் பேரையுடைய படுத்துக்கீசுகாமன் சீனருடை ய தாமலாலோசனமிறும் கோலையுல் ணப்பட் டத எப்படியேனீல், பிறகீட்ட ஆவணி மாசம். உஉர். சேதி பின்னேம் இவர் வழமைப்படி தமது படைத் துவணவுவை பிங் கூட்டிக்கொண்டு தமது அபண்மவனக்கு தீரம்பிவருகையில், தம்மிடத்தில் முன்னும் வழமையாய்ப் பிச்சைப்படி வாங்கிச் சீ

வனம்பண்ணி வர்த ஒரு சீனத்திக்குக் கொஞ்சப் பணங்கொடுக்கம்படி போனர். அப்பொழக அவ ருக்கு வலப்பக்கமாய் கின்ற கேண்டுருவன் கையி லிருந்த முங்கிற்றடி மினவே அவருடைய முகத்தில் அறைந்தான். அப்பொழுக தொசாத் தீரம்5ச் சீ எமைபென்ற சொல்லத் சொல்லழன்னம் ஆற சீனர் மறு பக்கமாய் ரின்ற ஒரே அடியாய் அவரை வீழத்திஞர்கள். அவரடைய கையொன்றிலும் அ கேக வெட்டு விழந்திருந்தது. அவ்விதமாய் அவ ரை விழத்தித் தாத்தை வாளினுல் வெட்டினர்க ள். அது வெட்டியிருந்த விதத்தைப் பார்த்தால் ம ழங்கல் வாளினலே பல முறையும் வெட்டியேடுத் ததாகக் காணவேணும். அவ்குடைய சடலத்திற் காணப்பட்ட காயங்கவாப் பார்த்தால், சாவுக்கீன மான காயங்களாகக் காணலில்லல. சிரத்தைவெ ட்டினதுமன்றிக்காத்தையும்வெட்டி யெடுத்துக்கொ ண்டு கோவல பாதகர் கோட்டையிற் கதவுக்குள் ளால் விழந்து ஒடிலிட்டார்கள்.

இவர் கொலையுண்ணப்பட்ட நோக்கத்தைப்பற் றி பலரும் பலவிதமாம்ப் பேசுகிறர்கள். ஆசிலும் எல்லாவற்றையும் உண்மைபென்றெடுக்கக் கூடா றி பலரும் பலவிதமாய்ப் பேசுகிறர்கள். சீன அரசாட்சியார்தான் இவர்களை முட்டிக் 刧. கொலைபண்ணிவித்தார்களென்று சனங்கள் பே ரும்பாலும் இணக்கிறர்கள். ஆனுல் அவரைக்கொன் று தரத்தை எடுத்ததைப் பற்றீப் போதமான ஒப்ப வன அகப்படலில்வல். ஆனுலம் இந்த இராசாவை யும் அவருடைய சீனச்சக்கி நத்தாரையுங்கொன்று அவர்களுடைய தரங்களை வேட்டி யெடுத்தக்கொ டுப்பவர்களுக்குப் பெரிய உபகாரங் கொடுக்கப்படு மென்று ஊர்பேர் போடாத சிறிது பிரசித்தங்களே டிதி இடைக்கிடையே ஒட்டப்பட்டிருந்தது மெய். ஆசிலும் இதொரு புதினமான காரியமல்ல. ஏனெ ன்றல் பிபதேசத்திலிருந்து சீனதேசத்தக்கு வந்து மேம்பாடாய் நடக்கிற சகலமான பேரையும்பற்றி இதற்குமுன்னும் இப்படி எழுதிடிட்டுகிற வாடிக்கை யிருந்தது. இக்கொலைபாதகர் தங்கள்காரியஞ் சீ த்தியானதற்காகத் தங்கள் கோலிலிற்போய் அங் கே தேவனுக்குப் பலயாராதவன செலுத்துகிறாக ளென்ற ஒருகதை உண்டானதால், போர்ச்சேவக ர் தீரண்டு அணிவகுத்தப்போய்க் கோலிலுக்கப்பா ல் ஒருகட்டைதூரத்தில் ஒரு கோட்டையில் ரின் று மூன்றதாம் வெடிதீர்க்தார்கள். அப்படிச் செய் த ஊரிலே ஒரு பெரிய அருட்சியை உண்டாக்கின தேயல்லாமல் மற்றம்படி கொலைபாதகருக்கு ஒரு மோசமுத் செய்யவில்லை.

இராசா கொலைபண்ணப்பட்டாரென்ற செய்தி சீனதேசத்தைத் சேர்ந்த மெக்கோபட்டினத்தில்எ ட்டினவுடனே கோட்டையைப் பிடிக்கிறதற்கான எத்தனத்துடன் நுற்றிருபது படைவீரரை அனுப் பினர்கள். இவர்களில் முப்பத்தைந்த பேரைத் தெரிந்தெடுக்க, அவர்கள் சத்தருக்கண் நேட்டுப் போனபொழுது அவர்களுக்குச் சத்தருக்கள் வத்தி மீயென்னும் மோர்சாவிலேறிகின்று வெடிதீர்ந்தா ர்கள். ஆனுலும் போன இரணவீரர்கள் மனங்கல ங்காமல் அதிகவைரியத்தடன் நில்று அவர்களோ ர்கள். டே யுத்தம்பண்ணிக் கோட்டையைப் பீடித்துக் கொண்டார்கள். அப்பொழத சத்துருக்கள் முவன முகத்தில் ரிந்த ரிருவசிக்க மாட்டாமல் அஞ்சிப்பு றங்காட்டிரைகள், யுத்தத்தில் ஏழ படித்தக்கீசு காரர் காபப்பட்டார்கள். எழுபத்துகாலுசீனர் கொ ஸ்லப்பட்டார்கள். அனேகர் புறங்காட்டிரைகள். போரில் வெட்டுண்டிறந்த சீன்னுநவனுடைய த லையையும் இடதுகாத்தையும் வெட்டியெடுத்து ค ட்டியிற்குற் றி அரசாட்சியின் வீடனவும் ஆடம்பா வேடிக்கையுடன் இழத்தக்கொண்டு போனதமன் றிக் கோட்டையைச் சுற்றஇநர்த வீடுகளேஸ்லா வற்றிற்கும் நேருப்பு வைத்தார்கள். நாற்பது துப்பா க்கிகளுக்குமேலே ஆணி அறையப்பட்டது.

பிரதேச சமாசாரம்.

இங்கிலார்த,—மேவலச் சஞ்சிகைகளிற் சொல் லிய கோதாரி வியாதி இன்னமும் இங்கிலார்திற்ற ணியாமல் நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டுவருது. பிற கிட்ட பிரட்டாதி மாசம், எ. தேதியனவுக்கும் இவ் வியாதியினுல் லொர்தோம் பட்டினத்திலும் அதன டுத்த சுற்றப்புறத்துகாடுகளிலும் மாணமடைர்தல ர்கள் ஏறக்குறைய, உது. பேர்.

அயலார்த.— இற்றைக்குச் சிறிது மாதங்களுக்கு முன் அயலாந்து தேசத்து இராச்சிய பரிபாலனத் தைக் குழப்பிச் சனங்கவைக் கலகப்படுத்தினதில ூற்பட்டு மறியலான குழப்பத் தவைவருக்குப் பொ அதிகொடுக்கும் நோக்கத்தையிட்டு இங்கிலாந்து இ மாசாத்தி அயலாந்திற் போயிருக்கிறவேன்று ஊ ர்க்கதையாயிருக்குது.

உ. தயதாரகை—MORNING STAR.

MORNING STAR. Jaffna, October 25th, 1849.

PHYSICAL ERRORS OF HINDUISM. [Continued from page 83.]

II. With regard to the support of the earth, the authors of the Hindu Shastraser as egregiously, as re-specting its shape or form; nor do they less contra-dict one another in the former, than in the latter sub-

One supposition, and that which is the most popu-lar, is, that the earth rests on the thousand heads of the infernal dragon Ananta, the great serpentine mani-festation of Vishna. The Hindu philosophers, who were always in the healt of judging from appearances, fielt a great difficulty in conceiving how the earth could stund in empty space, without a prop, when they saw every thing on its surfare ansupported fall to the ground. While, therefore, they were thus compelled to assign an imaginary support for the earth, they felt, at the same time, the necessity of supposing that sup-port to be without a ned ; for the difficulty in ques-tion is not at all removed by any supposition, which makes the prop of the earth a finite object; as, in this case, the same question, that was started in the begin-ring, can with equal force be asked again. Hence the

ion is not at all removed by any supposition, which makes the prop of the earth a finite object; as, in this case, the same question, that was started in the begin-ning, can with equal force be asked again. Hence the Hindu writer, very ingeniously, as they themselves considered it, made the great upholder of the earth to be a monstrous serpent without termination; and thought thereby to remove all the difficulty that lay in the way of accounting for the position of the earth in the immensity of space. How narrow must have been the knowledge of those sages, the boasted models of wisdom, and how limited the capacities of their un-derstuding, not to have known the simple fact, that the earth requires no support at all? But this is not all. The theory of the intermina-ble sequent was too simple to snitthe minds of all the Hindu Philosophers. They must have something more complicated, more prodigious, and more marvel-lons,—something better adapted to the peculiar turn of the niste mand, which takes delight in nothing, but the most fantastic dreams of the integrination. Ac-cordingly, the Hindu Philosopher begins to work in its know, and brings out a theory, as remarkable for its nowelry as for its wildness and extratogance. "The earth," says he, "is first phaed on the heads of A-anta, which stands on the back of a tortoise, which in its turn is supported by eight elephants, standing on-erght sides." Though, in point of accuracy both the former and the present theory stand on the same fou-ing,—of they are both equally erromeous, yet, view-ed merely as theories, this is far inferior to the other. For it does, clear the difficulty, which it proposes to remove. It gives no answer to the question, if the earth rest on a serpent, and the serpent on a tortoise, and the tortoise on eight elephants, what supports the elephants? We are aware, that many, who, without reading the original Shastras, receive the theory from the Pandits orally, are led to invert or change the or-der of the animals supposed to support the think, there is unquestionable authority to support the theory, as we give it. For instance, when Rama, the great here of the solar race, went to the kingdom of Mi-thila to compete for the hand of Janaki, by breaking the formidable bow Gandiua, and, being animated with the spirit of chivalry, took the almost inflexible bow in lis band, Lakshimma, his fond and invorte step-brother, looking at the furious aspect assauned by Ra-na on the accasion, and feeling the ground under his feet, addressed the earth and its supporters, in the fol-lowing words. lowing words: "O earth ! do thou support the weight of Rama.

"O earth: do thou support the weight of Rama. O Ananta! do thou sustain the burden of the earth and Rama put together: O Curma Deva! uphold the weight of Rama, the earth, and Ananta, all three com-bined; and O Dig Hatis! support the accoumlated weight of Rama the earth, Ananta, and Kurma all nut together."

weight of Rame and Carto, vinners, due trains an put together." III. Nothing can exceed the grandeur, and at the same time, the wildness of the *theories* of the Hindu geographera, regarding the superficies of the earth. For, what are called geographical descriptions in the Hindu scriptures can be viewed in no other light than a manufactures of house the view of a result of the second manufacture of the second second second second second the second seco

Hindu scriptures can be viewed in no other light than as mere theories, although they are given with as much confidence, as a thorough conviction of their truth would warrant. There appear to be two grand theories of the earth throught forward in the sacred writings of the Hindus. The first of these supposes the world to be composed of seven concentric islands, or continents, which are separated from each other by as many seas consisting of liquids very different in their natures. The follow-ing statement of this magnificent system we ohiefly draw from the second book of Vishnu Purna, which contains sixteen chapters, and treats of the earth, and can viron the second took of Visinu Purana, which contains sixteen chapters, and treats of the earth, and the things above and below it. Of the seven great insular continents, Jambu is placed in the centre of the world. It is of a circular form, and surrounded by the sea of salt-water (Lavana.) Next in order is the Plaksha Dwipa, which encircles the sea of salt

water, in the form of a belt, and is itself surrounded by the sea of sugar-cane juice (lkshu.) Then follow in regular succession, the Salmali, Kusa, Kraancha, Taka, and Pushkara Dwipas, bounded severally by the seas of wine (Sura,) of clarified butter (Sarpi or Ghee,) of curds (Dadhi:) of milk (Dugdha,) and of the fresh water (Jala.) Beyond all these continents and seas, the Hindu geographers place a country of gold (Swarma Bhumi.) This most extraordinary belt of land, ac-cording to their opinion, servers very important pur-pose. It prevents the waters of the last, or the furth-ermost ocean, from flowing off in all directions. Round this golden country, they imagine a circular chain of mountains, called Loka-loka. Beyond is the land of darkness, encompassed by the shell of the mundame egg.

But the most extravagant point, connected with this monstrous system, is perhaps the account of the origin of the seven continents, and the seas by which they are divided. "The was," says the in-spired writer of the Srimat Bhaganala, 3 when the whole surface of the strunt biagganta, when the whole surface of the earth was one uniform and continuous plain, not intersected, as it since has been by so many circular oceans. It was only at a later date, that the earth came to be so divided. Mark then the true in which the then the way in which the seas were produced. In the early part of the Satya Yug, or in the infancy of the world, there flourished an illustrious monarch, the world, there hourshed an infusitious monarch, named Prigavarata, the son of Sivayambhu, the first great king of the earth. This most beloved disciple of Vishnu, grieved at the inconvenience under which his subjects labored in the darkness of night, propos-ed to himself the pleasant task of riding in his magni-ficent c.r. and giving light to the world, in the place of the one of the rest in the world. And well of the sun, after it was set in the west. And, well might he undertake this, for the splendor of his body might he undertake this, for the spic dor of his body equalled that of the meridan sun. Accordingly, he rode in his spiendid car, which had but a single wheel, and began to drive it with a motion as swift as that of the sun. He made only seven revolutions, and the far-rows, which the wheel of his car made on the earth, became the seven mighty seas." It is much to be re-gretted, that while our author furnishes us with such a satisfactory account of the origin of the seven great occame of the world be leaven as in utter dathers, resoceans of the world, he leaves us in utter darkness, respeeting the manner, in which they came to be filled with such sweet and pleasant contents;—especially, we feel assured, that he could have given us, had he chosen, as much satisfaction on the latter head, as on the former.

the former. With regard to the circumference of the earth, there is a great difference of opuion. The generally re-ceived opinion on the subject, which is founded on some of the Puranas, is that the earth, with its con-tinents and oceans, is 500,000,000 yojanas, or 4,000, 000,000 miles in extent. But, according to the Brah-amanda Purana, the breadth of Jambu is 100,000. Now following the rule above stated, that each contineut is twice the extent of that which precedes it, and that the land of gold is equal in extent to the rest of the world, and that the breadth of the Loka-loka moun-tain is one-tenth of that central island, we first find the radius of the surface of the exth, and then from the radius of the surface of the earth, and then from it we obtain something more than 304,860,000 yojanas for its circumference. Again the Tantras give an account different from both. According to the Shaiaccount unerear nom both. According to the Shair va Tantra, for instance, the circumiference of the earth is said to be 25,350,000 yojanas only. Here then we shave again one of the many instances in which the shastras contradict one another. But which ever be the shastras contradict one another. But which ever be the orthodox opimon, these accounts are all very far dis-tant from the truth. Let us consider for a moment the magnitude of the error committed by the Hindu writers. The real encumference of the earth as found by the most accurate observations and measurements, is only about 25,000 miles; but the Hindu arges main-tain that it is one hundred sixty thousand times that sumber. Indeet them make the circumference of the number. Indeed they make the circumference of the earth so prodigiously large, that it is more than suffi-cient to fill up the whole orbit of the earth round the sum

Priya Vrata, by the wheel of whose car the earth was divided into seven continents, had thirteen me children. Six of these embraced an ascetic life divided into seven conclusive, and under children. Six of these embraced an ascelic rest ruled the seven divisions of the earth. T hra was assigned the Jambu Dwipa, to M Plaksha; to Vapushmat, Salmali; to Jv sa; to Dyutimat, Krauncha; to Bha to Savala, Pushkara. With the sovereign of Jambu, each of the o sovereign of Jambu, each of the o to have secen sons, among when the divide dom into seven could parts. Here there point of similarity. But mare what follow divisions, in each of the second seven divisions, in each of the separated by scon chains of me-ers, lying breadth ways, and the tions in respect to one monter, be drawn through an entant of and its avressmalling and its corresponding monotonic er continents, and produced town it would meet the contra

where exhibits scener, ill Marks of artificial contrive n are so palpably in printed on this description that were weeven ignor-ant of all the parts of the earth, easer the narrow spot around our own welling, whe wald at more re-ject it as a piece of elaborate intern (To be consident?)

THE PRIEST AND THE IRISH MILKMAN

87

The following anusing instance of Irish without part of a Roman Catholic milkman, in foling the at-tempts of a priest to make hum give up reading the Bible, was related by Dr. Dowling of this city, in an address during the antiversary week. On reaching the milkman's humble cabin in the country of Herry the priest thus addressed hum.

"Sure, it is book it is too.

book it is too." "But you know," said the priest, "that it is very wrong for an ignorant man like you to read the Scrip-tures." "Ah," replied Pat, " but you must be afther provin that same, before I consint to leave it off," "That I will do from the book itself. Now turn to

That's and, before I consint to leave it off." "That I will do from the book itself. Now turn to Sta Peter 22d, 4 as new born bakes desire the sincer inthe of the word,' and one who understands what the 'sincere milk' is must give it you and tend yon." The listened attentively to the priset's authoritative address, but no way at a loss, replied—"But be asiy, yourriverence, while I tell you. A little time ago, when I was took ill, I got a man to milk my cover, and what do you think he did? Why instead of giving me the rale milk, he chated me by puttin wather into it; and if you get my Bible, perhaps you may be afther serving me that same. No, no, Ill kape my cow and milk it myself, and then I shall get the sincere milk and not as I might from you, mixed with wather." The prises thus finding himself defacted, desirous ababe, you may keep your Bible, but don't lend it or read it to your neighbors." That, evening his admonitor very cunningly, but seri-ously, replied—"Sure enough, your riverence, while I have a caus and can give a little milk to my poor reighbors who have none, it is my duty to do so, as a Christian; and suring your riverence I will." The priest, concluding that the honest milk.man was rather a tough customer, gave up the argument and walk off abashed.—New York Observer."

RELIGIOUS INTELLIGENCE IN SECULAR PAPERS .- IL Retained in the last parts from this port, which account

thirteen missionaries from this port, which account was published in the last Puritan. The Rev. D. Poor who has just returned from a thirty-three years' mission to the East, in alluding re-cendy to the large amount of religious intelligence now seen in the common secular journals of the land, said it reminded him of a prophetic remark of Rev. Mr. Gallaudet of Hartford, when they were students together at Andover Seminary, that the time might come when there would be accespapers for the diffu-sion of religious intelligence t--New England Puritan.

ALLEGORICAL.—A traveller, setting out upon a long journey, was assailed on the road by curs-and half-grown puppies, which came out mounted from his horse to do mounted from his horse to do and sticks into their very day. Increase was filled an eller's time was degraded supposes. At is public, who was going and a brag base when was repeated every day more than half the test At 1266 De W chasing those d taken by a no but who ter tra notice of the Long dogs and -Dist. When upon conit you ne ALL OF D ingle. a whether a winet of the

A DILEARA --O'Connell's chaplais after his return forered a public address, in which he stated to his su-diverse a public address, in which he stated to his su-dence that O'Connell was now in heaven, and from he heights of gloty he looked down upon them, but you have been addressed by the stated to his ad-heaverful impression, and the revow was dramised. The Sabbath following, this same priset said mass for the soul of O'Connell and rayed for his de-this speech delivered on Thursday, and the fact of his avaing said mass for the repose of O'Connell's soul-source belt published in the Dublin newspapers on the same day. Whereupon the following difficult ques-mans were proponded to the priset by a Protestant invite of his soul for Myrgatory? If he is in Parga-tor, why did you say he was in heaven? Either bane they will be in heaven and in Purgatory at the same due is soul is in heaven and in Purgatory at the

The Jesuits AGAIN BANISMED. — I would wish your readers to mark the unmining with which nations have expelled the servants of Loyola. If a single na-tion, it two nations even, had shown this requirance, a might be said that they were misled by false pre-prises. But look at what has occurred in Europe. From all parts, except in Protestant countries, the same ory of anger and of reprobation has been sounded against the Jesuits. France, Austria, Bararia, Swit-serland, the kingdom of Naples, Belgium, Rom₂, new sib, one voice exclaiming : "Normer Jesuits." Bind indeed would be the man who did not see in this universal protest the hand of God !--Correspondent of the New Kork Observe. the New York Observer

A corruse Rivery.—An avariations divine seeing a poor boy in a deplotable condition, called him to the boot, and giving him a mouldy piece of bread, asked him if he could read, to which he answered in the megative 'to the question whether he could say the Belief and the Lord's Prayer, the answer was the Belief and the Lord's Prayer, the answer was the seme. "Well," said the divine, 'I will teach you that. "Our Father," said the instructor. "Our Fath-er," repeated the boy: "what, your Father as well as jime?" "Yes, certainly." "Then we are brothers." "To be sure we are, 'was the ready reply. "Why hen," replet the boy, pulling the orust from be-hand his coat, "how could you give a poor brother this monthly piece of bread?"

INFANT EDUCATION — A mother once asked a clergy-man when she should begin the education of her child, and she told him it was then four years old. "Madam," was his reply, "you have lost three years alrendy. From the very first smile that gleams over an infant's face, your opportunity begins."

OVERLAND INTELLIGENCE.

The mail via Bombay brings intelligence from England to

The mail via Boinbay brings intelligence from Eugland to Sept. 7. We give a brief summary bolow. Exect.axo.—The Queen was still in Scotland. She was expected to return to Oshorne about the 20th Sept.—Cholera does and vicenty. Nearly 2,000 deaths were reported in the week ending Sept. 7. The taxo.—H is rumoured that Her Mojesty's visit to Ire-fined is to be followed by an act of anneasy in favor of all the Irest state prisoner both at home and abroad.—One of the Irest state prisoner both at home and abroad.—One of the Irest state prisoner both at home and abroad.—One of the Irest state prisoner both at home and abroad.—One of the Irest state prisoner both at home and abroad.—One of the Irest state prisoner both at home and abroad.—One of

Son — France is in a dilemma with regard to the affairs Her names have researed the Pope on the Ponti-sio has apported a Commission of Cardinals to user. This Commission as if to make up in exit of at Gasta, have resorted to the v nectures, setting at noight the v nectures, setting at noight the nons rate and in a more way hands unless a more gative which the Co-te result will be way delegates from dat acce,—had held edom in Hun HARDEN TO GET UP

n Princes, pre-

The set of the Roman people is due to a site of the reasons given by the Sardhard the Cathodic Charten that the effect of it will be to experiment that the project of the Roman people is the source regulations and source that the stress of the reasons and the reasons given by the Sardhard Sardhard

[The following paragraphs are taken from the Colombo Obs.]

JAFTNA.—ARRIVALS AND DREARTURES.—Ort. 13th. 1615.—Arrived Brag Desier, S. Modelly from Goydpatam Oct. 20th homot for Joffin in vallay. POINT PEDRO —Ort. 20th.—Arrived Scheener Anna-laschiny, C. Soogrammanian from Uthersmille Oct. 17th bound to Colomba, earge 400 evi chood, pascengers 9 and twos. RAPTES.—Oct. 9th.—Arrived Brig Rangoon from Colom-to Oct. 6th, bound for Johns, "Treowneile and Batticalos, earge sandtres, passengers Mr. John Parsans, Mr. Frederick Cale, I Chana man and Sanives. Saited Oct. 12th, for Trin-conalie and Batticellor, earge as above, passenger I China man.

Aus. dy bound Jaffna in ballast.

Oct. 10th .- Sailed Brig Moheydin Box, Marisal, bound for Negapattant in ballast. S aled Brig Fattal Jubad, S. Neconlan for Tranquebar.

Relied Bigg Fatted Jubad, St. Netcontantor Transpictor, energy granics.
Satied Schonner Caroline, G. Fleywer for Colombo, cargo sundries, passengers Captain and Mrs. O'Brian, E. Twynam, Est-Lieut. Twynam, and 5 antives.
Och. Hüh.—Arrived Schonner Petrol, Lopco, from Colom-bo Cet. 3th, bound for Topolotorary, cargo Gannics, passen-gers Juatives.
Satied Oct. 13th for Topontorary, crargo fas above, passengers 10 natives.
Oct. 12th.—Satied Schooner Danaletchiny, Vastian, for Cavilpatano, cargo tobacco bales, passengers 10 natives.
Oct. 19th.—Arrived Brig Providence, S. Valitivar from Oclomb Oct. 9th, bound for Julin, cargo sandries, passen-erers 10 natives.

Dei. 120.—Arrived Grig Frössnard, Statissengers 10 natives.
Oct 90. Oct 90. Jound for Jaffin, eurge suudries, passengers 10 natives.
Oct 920. Dei. Statissengers 3 natives.
Oct 920. Dei. Statissengers 3 natives.
Oct 920. Dei. Statissengers 3 natives.
Oct 940. Dei. Arrived Schooner Paraviante Maria Javeni De Saint Anna, Savarianotoo, from Negoro Oct. 11th, Negapatian Oct. 10th, Isonal for Colombo, cargo riss above, passengers 3 nove, Dei. 11th, Negapatian Oct. 10th, Isonal for Colombo, cargo riss above, passengers 3 nove, Dei. 11th, Negapatian Oct. 10th, Isonal for Colombo, Cargo riss above, passengers 3 nove.
Oct. 140...-Arrived Schooner Adversary electionsy, S. Marsal, for Cayilpatan, cargo tobacco bales.
Oct. 20th.-Arrived Fing Fattal Rayman, Savarianotan from Colombo Oct. 11th, bound for Jaffina, cargo suadres, passengers 10 natives.
Oct. 20th.-Arrived Schooner Ally Cader Box Anthenpillay for Oclombo Oct. 11th, bound for Negapatian in balist.
Sailed the next day for Negapatian.
Oct. 20th.-Sailed Octuber Versteischney, Caliceopt for Kareal, cargo palmira raflers.

oca anti--Sauled Cutter Versleichiny, Calicooty for Ka-racal, cargo polnira rafters. Oct 21st.--Sauled Brig Ardeversleichiny, J. Fernanda for Colombo and Gallo, cargo sundries, passengers 5 natives Sauled Schooner Calesnaleichiny, P. Anthony for Galle, cargo sundries.

NOTICE.

We are requested to give Notice that Mr. John Speldwinde will commence regular weekly religious services in Portuguese in the house in the Pettah occupied by Mr. Alexander Rodrigo, on Sunday the 4th November at half past 6 o'clock, P. M. All persons interested in these exercises are requested to attend.

FOR SALE.

Parties wishing to buy that spot of ground at Passyoor close to Mr. Gray's Bungalow. on the shore of the Jaffna Lake, can have the Survey and other particulars from the undersigned, by whom offers will be received from intending purchasers.

Jaffna, Oct. 23, 1849.

W. FERGUSON.

அறிவித்தல்.

இல. எரசுகூ.

யாழ்ப்பாணம் டிஸ்திறிக்கோட்டில், வல்லுவெட்டிக் குறி ச்சியிலிருந்து காலஞ் சே ன்ற சிதம்பரகாதர் வாரித் தம்பியினுடைய ஆதனத் தின்போல்,

வல்லுவெட்டித் துறை குடி வாரித்தம்பி குருநாதர், உருமைத்தத்துவகாரன்.

மேற்குறித்த ஆதனத்துக்குக் கடைசிக் கணக்கு உரிமைத்தத்துவகாரன் கொடுத் து ஆதனத்தை முடிவுகட்டும்படி இருக் கீறதிறை குறித்த ஆதனத்தின்போல்யா தொரு தொடிசு உரித்துக்கொண்டிருக்கிற சகலரும் இந்தக்கோட்டில் வெளிப்பட்டு மற்றமாதம் இருபதாந்தேதிக்குள்ளே தங் கள்தங்கள் காரியத்தை ஏற்படுத்திப்போ டவேண்டியது. அல்லது அவர்கள் தோ டிசை அல்லது உரித்தைக் கோடு கவனி க்கமாட்டாதேன்ற சகலருக்கும் அறிவிக் கப்படுகது.

Printed and Published at the American Mission Press. Jaffina, by Eastman Strong Minor.